

Вердикт

Дмитро Павличко

Назвати зрадником вітчизни
Героя вольної Чечні
За те, що він од московизни
Рятує рідний край... — та ні,
Таке не приверзеться в сні
На дні болота сатані!
Але за кодексом імперії
(За планом Жукова та Берії)
Всі зрадники, всіх — на Сибір,
Хто став, Москві наперекір,
Творцем державності й свободи
Своїї... Зрадники-народи,
На вас чекає конвоір!
Та ні, на вас посунуть танки,
За суверенні забаганки
Заплатите життям, раби!
І вашу кров у три труби
На опал, як ропу з Тюмені,
В Європу гнатимуть скажені
Москалізатори доби.
Вердикт написано, Джохаре.
Убивці йдуть. В них лиць нема.
Лиш маски й чорні окуляри,
Бо судить і боїться кари
Москва — Всевишнього страма.
Ідуть рязанські "ребята",
Повіривши в гидку облудь,
Що, ревно слухаючи ката,
Вони Росію бережуть.
Вони повірили, як діти,
Що все підвладне їх мечу,
Що будуть світом володіти,
Кавказ тримаючи вочу.
Та все те — лиш нужденні мрії,
Знав вікової маячні;
Їм не убити Ічкерії,
Їм не вернутись із Чечні!